

Gran Teatre del Liceu

Benjamin a Portbou

Òpera semiescenificada

ANTONI ROS-MARBÀ

Amb el suport de:

Temporada 2024-2025

Fundació Gran Teatre del Liceu

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor

Salvador Illa Roca

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Sònia Hernández Almodóvar

Vicepresident segon

Jordi Martí Grau

Vicepresident tercer

Mària Eugènia Gay Rosell

Vicepresidenta quarta

Lluïsa Moret Sabidó

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Josep Maria Carreté Nadal, Xavier Fina Ribó, Irene Rigau Oliver,

Àngels Barbarà Fondevila

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Carmen Páez Soria, Paz Santa Cecília Aristu, Joan Subirats Humet,

Àngels Ingla Mas

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Ignasi Borrell Roca, Josep Maria

Coronas Guinart, Javier Coll Olalla, Àgueda Viñamata

y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío, Eduardo Navarro

de Carvalho, Rosario Cabané Bienert

Patró d'honor

Josep Vilarasau Salat

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Sònia Hernández Almodóvar, Josep Maria Carreté Nadal

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Paz Santa Cecília Aristu, Ana Belén Faus Guijarro

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Javier Coll Olalla

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío

Secretari

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

[Tornar a l'índex](#)

TEMPORADA ARTÍSTICA

MECENES

PATROCINADORS

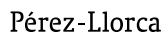
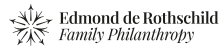

PROTECTORS

[Tornar a l'índex](#)

COL·LABORADORS

[Tornar a l'índex](#)

EL PETIT LICEU I LICEU APRÈN

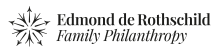
LICEUNDER35

LICEU APROPA

TALENT JOVE I NOVA CREACIÓ

MITJANS DE COMUNICACIÓ

[Tornar a l'índex](#)**Junta benefactors****Presidenta**

Cucha Cabané

Vicepresidenta

Elena Barraquer

Carlos Abril
 Ramon Agenjo
 Alfons Agulló
 Eulàlia Alari
 Muntsa Alcañiz
 Salvador Alemany
 Laura Álvarez
 Mercedes Álvarez
 Alicia Arboix
 Pere Armadàs
 Teresa Asensio
 Esperanza Aubert
 Luis Bach
 Vera Baena
 Josep Balcells
 Marc Balcells
 Mercedes Barceló
 Simon P. Barceló
 Rafael Barraquer
 Núria Basi
 Mercedes Basso
 Carmen Bastardas
 Margarita Batllori
 David Bermejo
 Manuel Bertran
 Anna Boix
 Ana Bofill
 Ignacio Borrell
 Agustí Bou
 Josep M. Bové
 Marta Bueno
 Tomas Buxeda
 Jordi Calonge
 Joan Camprubi
 Ramona Canals
 Elena de Carandini
 Marisa de Carandini
 Josep Carbó
 Rosa Carcas
 Montserrat Cardelús
 Alejandro Caro
 Aurora Catà
 María Cruz Caturla
 Ramon Centelles
 Guzmán Clavel
 Sergio Corbera
 Javier Cornejo
 Luis Crispi
 Maite Cuffí
 Cuca Cumellas
 M. Dolors i Francesc
 Meya Durall
 Mercedes Duran
 Francisco Egea
 M. Isabel Elduque
 Fernando Encinar
 M. José Enguix
 Aranzazu Escudero
 Carmen Escudero
 Joan Esquirol
 Antonio Establés
 Patricia Estany
 Marisa Falcó
 Bettina Ferreras
 Ignacio Feijoo

Cristina Ferrando
 Magda Ferrer-Dalmau
 Inés Fisas
 Ricardo Fisas
 Santiago Fisas
 Albert Foraster
 Mercedes Fuster
 José Gabeiras
 Gabriela Galcerán
 Gema Galdón
 Jorge Gallardo
 Beatriz García-Sarabia
 Manuel Gari
 Albert Garriga
 Pau Gasol
 Francisco Gaudier
 Anna Gener
 Lluís M. Ginjaume
 Ezequiel Giró
 M. Inmaculada Gómez
 Andrea Gömöry
 Albert Gost
 Casimiro Gracia
 Jaume Graell
 Quica Graells
 Ainhoa Grandes
 Francisco A. Granero
 Pere Grau
 Calamanda Grifoll
 Poppy Grijalbo
 Helena Guardans
 Pau Guardans
 Maria Guasch
 Bernardo Hernández
 Guillermo Herrera
 Joaquim Herrera
 Eva Hinds
 Pepita Izquierdo
 Gabriel Jené
 Josep Juanpere
 Lorena Jurado
 Iolanda Latorre
 Sofia Lluh
 Ma. Teresa Machado
 Waltraud Maczassek
 Rocio Maestre
 Carmen Marsá
 Cristina Marsal
 Mer Marsol
 Josep Milian
 Verónica Mimoun
 Inma Miquel
 Xavier Miranda
 José M. Mohedano
 Joan Molins
 Victòria Moncunill
 Chelo Mora
 Juan Pedro Moreno
 Sílvia Muñoz
 Josep Oliu
 Magda Onandia
 Victoria Onyós
 Eduardo Ortega
 Ignacia de Pano
 Victoria Parera
 Anna París
 Montserrat Pinyol
 Ivan Pons
 M. Carmen Pous
 Jordi Puig
 Juan Puig
 Marian Puig

Ton Puig
 Gloria Pujol
 Juan Eusebio Pujol
 Victòria Quintana
 Neus Raig
 Carmen Redrado
 Juan Bautista Renart
 Ferran Ribó
 Blanca Ripoll
 Joan Roca
 Miquel Roca
 Pedro Roca-Cusachs
 Montserrat Rocamora
 Alfonso Rodés
 Lluís de la Rosa
 Salvador Roviroza
 Jacqueline Ruiz
 Josep Sabé
 Francisco Salamero
 Eduard Salsas
 Juan Antonio Samaranch
 Josef-David Sánchez-Molina
 Josep Ll. Sanfeliu
 Luis Sans
 M. del Carme Serrat
 Antoni Siurana
 Maria Soldevila
 Rafael Soldevila
 Sílvia Sorribas
 Josep Tabernerero
 Manuel Terrazo
 Bernat -N. Tiffon
 August Torà
 Ernestina Torelló
 Ana Torredemer
 Román Trias
 Josep Turró
 Joaquim Uriach
 Marta Uriach
 Manuel Valderrama
 Maria Àngels Vallvé
 Carmen Vendrell
 Gloria Ventós
 Josep Viader
 Eduardo Vilá
 Pilar de Vilallonga
 Josep Vilarasau
 Maria Vilardell †
 Luis Villena
 Joaquim Viñas
 Salvador Viñas
 Joaquín Viola
 Francisco Wendt
 Lydia de Zuloaga

Benefactors del cercle de la dansa

Paul Clastre
 Pitu Lavin
 Ma. José Matosas
 M. Rosa Ollé
 Tati Quera

Benefactors internacionals

Erika Alfieri
 The Barnaud-Bettle Family
 Pierre Caland
 Johanna Derksen
 Carmen Egido
 Philina Hsu Chang
 Izabela Karnacewicz

Nathaniel Klipper
 Mónica Lafuente
 Éleonore Lavielle
 May Lawrence
 Barry Lynam
 Cecilia Nordstrom
 Brian Pallas
 Javier Pérez-Tenessa
 Sonja Perkins
 Martina Priebe
 Paul Schulz
 Elina Selin
 Karen Swenson
 Filippo Viero
 Michael Winstrøm

Benefactors joves

Alex Agulló
 Max Amat
 Lidia Arcos
 Alex Barraquer
 Ignacio Baselga
 Marc Busquets
 Diana Casajús
 Miquel Casas
 Marta Cuatrecasas
 Petra Duran
 Benito Escat
 Luigi Esposito
 Patricia Ferrer
 Pau Font
 Alejandra Forment
 Iria Gestal
 Enric Girona
 Cristina Gómez
 Marco Greselin
 Albert Hernández
 Àlvar Laminsalo
 Santiago Lucas
 Xènia Luque
 Alexandra Maratchi
 Didac Marsà
 Marc Mayral
 Blanca Miró
 Juan Molina-Martell
 Elisabeth Montamat
 Felipe Morenés
 Juan Moreno
 Montserrat Olmos
 Marta Parent
 Miquel Pedrerol
 Marcos Perales
 Elisenda Perelló
 Santiago Pons-Quintana
 Andrea Puig
 Julia Puig
 Inés Pujol
 Pepe Pujol
 Toni Pujol
 Carlota Quintero
 Sara Ramírez
 Ana Recasens
 Charlotte Ríos
 Patricia Ripollés
 Javier Ris
 Aitor Romero
 Esperanza Schröder
 Claudia Segura
 Rafael Sicilia
 Manuel Torralba
 Carlos Torres
 Javier Uriach

Per amor a *l'art*
fes-te Benefactor i sigues
protagonista del Liceu

Descobreix tots els avantatges de
ser Benefactor escanejant el codi QR
o trucant al 93 485 86 31
www.liceu.cat/benefactors

11

—
Fitxa tècnica

12

—
Fitxa artística

13

—
Repartiment

16

—
Orquestra

18

—
Cor

22

—
Amb el teló
abaixat

26

—
*Benjamin
a Portbou*

Víctor García
de Gomar

31

—
Sobre la
producció

Anna Ponces

35

—
Argument
de l'obra

43

—
English
synopsis

[Tornar a l'índex](#)

49

—
Liceu+ Live

51

—
Biografies

Benjamin a Portbou

Òpera semiescenificada

ANTONI ROS-MARBÀ

Òpera en dos actes

Llibret d'Anthony Carroll Madigan.

19 i 21 de juliol del 2025

Estrena absoluta.

Juliol 2025		Torn
19	18:00	F
21	19:30	A

Durada aproximada: 2 h 30 min

Acte I: 1h 10 min - **Pausa:** 30 min - **Acte II:** 50 min

Fitxa artística

Direcció d'escena

Anna Ponces

Escenografia i il·luminació

Playmodes Studio
i Andreu Fàbregas

Vestuari

Adriana Parra i Sílvia Delagneau

Producció

Gran Teatre del Liceu

Assistència a la direcció musical

Manel Valdivieso

Mestres assistents musicals

Véronique Werklé, Vanessa García,
David-Huy Nguyen-Phung,
Jaume Tribó

Cor del Gran Teatre del Liceu

Pablo Assante, director

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu

Director Antoni Ros-Marbà

Repartiment

Walter Benjamin

Peter Tantsits

Gerhard Scholem

Joan Martín-Royo

Dora Pollack Benjamin

Laura Vila

Asja Lacis

Elena Copons

The Angelus Novus

Serena Sáenz

Bertolt Brecht

David Alegret

Hannah Arendt

Marta Valero

Lisa Fitko

Bea Segura

Ernst Schoen

Pau Armengol

Stefan Benjamin

Ruth González

Geperut

Lluís Marquès

Tres noies

Alexandra Zabala, Cristina Tena,
Olga Szabo

Figuració

Cristina Murillo

Carla Ricart

Marc Folch

David Aparicio

Equació de dirac

$(\hat{\partial} + m) = 0$

Som encara el nom de l'un i l'altre
Els gestos que vam fondre en l'aturada
Ens han quedat a dins com un apèndix
Un encaix persistent dels cossos quiets
L'empremta de la mà dins l'altra mà
Com un doble cantell que no existeix
Però que és ben viu enmig dels dits creuats.

Som allò secret que queda a les paraules
Perdut per sempre al trenc que vam obrir
en un ressonar trist que s'estranya del buit
d'aquell quedar a mig fer de quan es diuen soles
del caure de seguida en adonar-se
que qui les sap llegir és a anys llum, i que no torna.

Extret de l'obra *Vermell de Rússia* (2020)

**Míriam Cano ha fet una selecció dels seus poemes i versos
per a tots els materials de la temporada 2024/25**

**“No hi ha cap
document de cultura
que no sigui també
un document de
barbàrie.”**

Walter Benjamin

Tesis sobre la filosofia de la història

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu amb el seu director titular, Josep Pons.

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu és l'orquestra més antiga de l'Estat espanyol. Durant gairebé 170 anys d'història, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu ha estat dirigida per les més grans batutes, d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knapperstbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko.

Ha estat la protagonista de les estrenes del gran repertori operístic a la península ibèrica del barroc als nostres dies i al llarg de la seva història ha dedicat també una especial atenció a la creació lírica catalana. Va fer el seu debut el 1847 amb un concert simfònic dirigit per Marià Obiols, essent la primera òpera *Anna Bolena*, de Donizetti. Des de llavors ha actuat de forma continuada durant totes les temporades del Teatre. Internacionalment cal destacar el Concert per la Pau i els Drets Humans, organitzat per la Fundació Onuart, retransmès des de la seu de les Nacions Unides a Ginebra el passat 9 de desembre del 2017.

Després de la reconstrucció de 1999 han estat directors titulars Bertrand de Billy (1999-2004), Sebastian Weigle (2004-2008), Michael Boder (2008-2012) i, des de setembre del 2012, Josep Pons.

Intèrprets

Violí I

- Kostadin Bogdanoski
- ▲ Olga Aleshinsky
- ▲ Eva Pyrek
- Joan Andreu Bella
- Aleksandar Krapovski
- Sergey Maiboroda
- Oksana Solovieva
- Raul Suárez
- Renata Tanellari
- Yana Tsanova
- Ignasi Roca
- Tatevik Khachatryan

Violí II

- ▲ Emilie Langlais
- ◆ Liu Jing
- Mercè Brotons
- Andrea Ceruti
- Charles Courant
- Piotr Jeczmyk
- Kalina Macuta
- Alexandre Polonski
- Sergi Puente
- Annick Puig

Viola

- ▲ Albert Coronado
- ▲ Alejandro Garrido
- ◆ Fulgencio Sandoval
- ◆ Melissa Dattas
- Claire Bobij
- Bettina Brandkamp
- Salomé Osca
- Frank Tollini

Violoncel

- ▲ Cristoforo Pestalozzi
- ◆ Oriol Prat
- Paula Lavarías
- Lourdes Kleykens
- Sofia Egea
- Joan Rochet

Contrabaix

- ▲ Joao Seara
- ◆ Adrián Rescalvo
- ◆ Cristian Sandu
- ◆ Javier Serrano
- Sávio De La Corte

Flauta

- ▲ Aleksandra Miletic
- Nieves Aliaño
- Severine Rospocher

Oboè

- ▲ Barbara Stegemann
- Enric Pellicer
- ▲ Emili Pascual

Clarinet

- ▲ Darío Mariño
- Maximilian Krome
- ▲ Ausiàs Garrigós

Fagot

- ▲ Guillermo Salcedo
- Juan Pedro Fuentes
- Albert Muñoz

Trompa

- ▲ Ionut Pogdoreanu
- Jorge Vilalta
- Arantxa Portolés
- Pepe Reche

Acordió

- ▲ Blai Navarro

Trompeta

- ▲ Pep Casado
- David Alcaraz
- Sergi Serra

Trombó

- ▲ Jordi Berbegal
- Antoni Durán
- Carlos Ferrer

Tuba

- ▲ José Miguel Bernabéu

Timpani

- ▲ Pere Cornudella

Percussió

- ▲ Enric Albiol
- Ismael Azidane
- Pau Buforn
- Javier Delgado
- Iñigo Ducar
- Daniel Munarriz
- Pablo Navarro

Arpa

- ▲ Mayte Pardo

Piano / Celesta

- ▲ Joan Espuny

El Cor del Gran Teatre del Liceu

Cor del Gran Teatre del Liceu

El Cor del Gran Teatre del Liceu neix juntament amb el teatre el 1847 i protagonitza des d'aleshores les estrenes a l'estat espanyol de la pràctica totalitat del repertori operístic, del barroc als nostres dies. Al llarg d'aquests gairebé 170 anys, el Cor del GTL ha estat dirigit per les més grans batutes, d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knapperstsbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko, i per els més grans directors d'escena.

El Cor del GTL s'ha caracteritzat històricament per una vocalitat molt adequada per a l'òpera italiana, consolidant un estil de cant de la mà del gran mestre italià Romano Gandolfi assistit pel mestre Vittorio Sicuri, que en fou el director titular al llarg d'onze anys i que creà una escola que ha tingut continuïtat amb José Luis Basso i Conxita Garcia i actualment amb Pablo Assante. També han estat directors titulars del Cor Peter Burian, Andrés Máspero i William Spaulding.

[Tornar a l'índex](#)

Intèrprets

Sopranos I

Margarida Buendia
Mercedes Darder
Maria Genís
Oihane González
Olatz Gorrotxategi
Carmen Jiménez
Glòria López
Raquel Lucena
Mónica Luezas
Raquel Momblant
Eun Kyung Park
Natàlia Perelló
Alexandra Zabala

Sopranos II

Mariel Fontes
Aina Martín
Mª Àngels Padró
Helena Zaborowska
Mireia Dolç

Mezzo-sopranos

Elisabeth Gillming
Gema Hernández
Marta Polo
Yuliia Safonova
Cristina Tena
Olga Szabo

Contralts

Mariel Aguilar
Sandra Codina
Ingrid Venter
Elizabeth Maldonado
Maria Melnychyn
Blanca Martí

Tenors I

Xavier Martínez
Joan Prados
Jordi Galan
Andrea Antognetti
Francisco J. Ariza

Tenors II

José Luis Casanova
Carlos Cremades
Sung Min Kang
Alberto Espinosa
Daniel Muñoz

Barítons

Gabriel Diap
Lucas Groppo
Plamen Papazikov
Domingo Ramos
Miquel Rosales
Leonardo Dominguez
Stefano Gentili

Baixos

Pau Bordas
Miguel Ángel Currás
Dimitar Darlev
Ignasi Gomar
Igor Tsenkman
Alessandro Vandin
Walter Bartaburu

Uber

Gran Teatre
del Liceu

Partner de mobilitat

©Paco Amate

Aplaudeix fins al final amb Uber

El Gran Teatre del Liceu i Uber s'uneixen per portar-te una experiència sense preocupacions. Seu i gaudeix de la funció.

“Articular històricament el passat no significa conèixer-lo “tal com realment ha estat”, sinó apropiarse d’un record tal com brilla en un instant de perill.”

Walter Benjamin

AMB
EL
TELÓ
ABAIXAT

Compositor

Antoni Ros-Marbà (l'Hospitalet de Llobregat, 1937) és un dels músics catalans més complets i prolífics. És director d'orquestra, docent i compositor. Ha tastat tota mena de gèneres, des del lied fins a la música simfonicocoral i la sardana, a més de ser autor (amb Manuel Valls) de la música de l'himne del FC Barcelona. Com a director ha tingut una presència internacional en orquestres com l'antiga Orquestra Ciutat de Barcelona (actual OBC), l'Orquestra Nacional d'Espanya, la Reial Filharmonia de Galícia o l'Orquestra de Cambra dels Països Baixos. A més, ha estat convidat a dirigir formacions de renom com la Filharmònica de Berlín, entre moltes altres. Deixeble d'Eduard Toldrà, n'ha estat un dels més insignes intèrprets, amb nombroses gravacions de les seves obres. D'entre la tasca docent destaca el mestratge a l'Escola Superior de Música Reina Sofía i el Conservatori Superior del Liceu.

Al Gran Teatre del Liceu ha dirigit, entre altres, les òperes *Salome*, *Otello*, *The Duenna*, *Billy Budd*, *El cas Makropoulos*, *Fidelio* i *Orfeo ed Euridice*, sempre amb reconeixement de públic i de crítica. *Benjamin a Portbou* és la seva primera òpera.

Antoni Ros-Marbà

Libret i llibretista

Anthony Caroll Madigan (1938-2020) va néixer a Nova York. Actor i professor de cant, es va traslladar a Espanya i va treballar com a intèrpret i professor. Va ser docent a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Conservatori Superior de Madrid, va obrir un Estudi de Cant a la capital espanyola i el 2017 va impartir el curs *Acting per a cantants lírics* a l'Operastudio de la Universitat d'Alcalá.

S'havia llicenciat a Cambridge en Literatura Francesa i Espanyola i a Barcelona va estudiar cant amb Jaume Francesc Puig i piano amb Maria Canela, mentre treballava com a actor. Va crear una petita companyia de música barroca napolitana i va col·laborar amb el Juilliard Opera Center. Abans, i a París, havia estat assistent del pianista Arthur Rubinstein i també havia treballat a Alemanya.

Va dirigir i actuar en l'espectacle operístic *De España vengo* al Teatre Infanta Isabel (2013) i va aparèixer en reeixides sèries televisives com *El ministerio del tiempo*, entre d'altres. Amb Antoni Ros-Marbà va publicar el llibre *Un acto de libertad*, sobre fenomenologia musical.

Víctor García de Gomar

Director artístic del Gran Teatre del Liceu

Benjamin a Portbou

**“Ja perdut en alta mar de dolor,
l’ona de la teva existència trenca;
perdona
la cançó tímida, l’amor més oblidat
això es dispersa dels llavis silenciats
del ximple.”**

Walter Benjamin, *Sonnet VI*

Benjamin a Portbou és una òpera en càrrec del Gran Teatre del Liceu al mestre Antoni Ros-Marbà. Escrita en dos actes i 13 escenes a partir del llibret d’Anthony Carroll Madigan, està centrada en la vida del filòsof i crític literari Walter Benjamin.

Ros-Marbà fa de la composició un pilar indispensable de la seva vida; de fet, componia abans de dirigir. Pensar sobre la música i analitzar-la és un tot, ja sigui davant d’una orquestra com damunt del paper pautat amb llapis: s’ha de crear el so. Les composicions són un diàleg amb l’entorn i fruit de l’empremta del moment viscut: es converteixen en una capbussada en espais transcendents plens de trets biogràfics i personals indefugibles. Sergiu Celibidache i Eduard Toldrà, dues referències per al mestre, també assajaren la com-

posició en una gran diversitat de registres i tant Xavier Montsalvatge com el crític Enrique Franco l’anima- ren a compondre més. Però el temps que dedicava a la direcció i a l’anàlisi omplia a vessar els seus dies i les circumstàncies l’empenyien sempre a deixar projectes compositius per a més endavant. El seu món estètic de referència s’arrela a França, construït damunt de sonoritats i textures. Sense referències concretes o absolutes, ni sistemes d’organització particulars, els passatges atonals no volen esmunyir-se de les sonoritats tonals.

Per a Ros-Marbà, escriure aquesta òpera era com una assignatura pendent en la seva llarga trajectòria musical. El llibret de l’òpera, escrit per l’erudit Tony Madigan, és una obra d’art d’un llenguatge literari que de-

mana ser musicat i escenificat, i pels coneixements que l'autor tenia de la vida i obra de Walter Benjamin (Berlín 1892 - Portbou 1940).

Pel que fa a l'estil compositiu del mestre Antoni Ros-Marbà, es caracteritza per una sensibilitat profunda envers la melodia, un refinat sentit de l'estructura i una paleta harmònica rica que oscil·la entre el lirisme mediterrani i una modernitat subtil i mesurada. Ros-Marbà no rebutja les formes clàssiques, sinó que les reformula amb un llenguatge propi, clar i comunicatiu. La seva música beu del passat —de la tradició simfònica europea, del nacionalisme musical català, de l'impressionisme francès—, però sempre amb una veu personal que prioritza l'expressivitat per sobre de l'experimentació formalista. El seu discurs musical posa en el centre l'emoció, la claredat i la veu interior dels instruments. Trobem una fluïdesa melòdica que connecta amb l'oient de manera directa, sense renunciar a la complexitat ni a la subtileza, i que mostra una gran cura per l'arquitectura sonora, la instrumentació precisa i l'equilibri de timbres. Ros-Marbà entén la música com una construcció poètica i matemàtica a parts iguals, on res és gratuït i tot respon a un propòsit expressiu. Sovint es percep un to mediterrani, amb colors que evoquen la llum, el mar, la natura i una certa

melancolia serena. Però la seva veu transcendeix l'àmbit local per parlar un llenguatge universal, humanista i profundament honest.

Walter Benjamin neix en el si d'una família jueva i estudia a les universitats de Berlín, Friburg i Múnic, on participa en els moviments d'estudiants antibel·licistes. L'any 1915 fa amistat amb Gershom Scholem, estudiós de mística hebrea, i el 1918, a Berna, amb Ernst Bloch, el teoritzador de la utopia. L'any 1917 es casa amb Dora Sophie Pollack i, acabada la guerra, torna a Berlín, on escriu *Crítica de la violència* i *La tasca del traductor*. El 1923, a Frankfurt, fa amistat amb Theodor W. Adorno i Grete Karplus, la seva dona, amb qui mantindrà al llarg dels anys una nòdrida correspondència, però l'amistat amb Bertolt Brecht serà una de les més sòlides. Durant aquest temps escriu un bon nombre d'articles, assajos i textos crítics sobre Kraus, Kafka, Gide, Keller, George i Wieland. Amb l'adveniment del nazisme el 1933 s'ha d'expatriar, primer a Eivissa i després a París. Seguidament, a Svendborg (Dinamarca) —al costat de Brecht— i després, a San Remo. El 1936 publica a la revista de l'Institut, *L'obra d'art a l'època de la seva reproductibilitat tècnica* i el 1939, l'assaig sobre Baudelaire.

«Benjamin era un os tímid i maldestre, però la seva tímidesa i in-

Marta Valero

comoditat s'assemblaven a la roba massa modesta que un home s'hauria vestit per dissimular la seva riquesa. La riquesa de Benjamin era la seva poderosa capacitat de pensar.» Jean Selz, 1954.

Quan esclata la guerra, refusa la invitació d'Adorno de traslladar-se a Califòrnia, al·legant que «a Europa queden posicions per defensar», i és internat durant tres mesos al camp de Nevers, fins que li arriba el salconduit que li ha obtingut Horkheimer per traslladar-se als Estats Units. Durant aquests mesos treballa en les *Tesis sobre la filosofia de la història* (1940). Desposseït de la ciutadania alemanya des del febrer del 1939 i sense el permís de sortida de França —els alemanys avancen en territori francès— cerca la llibertat travessant a peu els Pirineus amb un grup de refugiats, però a Portbou els espera el destí que els amenaça de lliurar-los a la Gestapo.

La nit del 26 de setembre s'enverina amb una dosi letal de morfina en un petit hotel fronterer a Portbou i mor, com si hagués perdut la partida, el dia següent a la matinada, però així va salvar els companys d'exili. Les seves despulles reposen al cementiri de Portbou. Escrigué una carta de comiat que va entregar a Henny Gurland, amb qui havia creuat la frontera, per tal que fos lliurada a Adorno, en què va escriure: «En una situació sense sortida, no tinc altra elecció que acabar. La meva vida finirà en un petit poble dels Pirineus on no em coneix ningú. Us prego que feu arribar els meus pensaments al meu amic Adorno i li expliqui la situació a què m'he vist abocat. No tinc temps per escriure totes les cartes que hauria volgut.»

Una proposta semiescènica signada per Playmodes, l'estudi de recerca audiovisual de les terres gironines, que amb el seu treball creatiu i im-

mersiu, amb mapatge de projecció, il·luminació, escenografia digital i disseny de so, ens ajudarà a explicar visualment la història del darrer capítol d'aquest il·lustre filòsof, crític literari, traductor i assagista; una posada en escena immersiva i contemporània, utilitzant projeccions digitals, llum dinàmica i elements escènics que evocuen l'estat mental i emocional de Benjamin durant la seva fugida cap a Portbou. La seva proposta escènica busca traduir visualment els conceptes filosòfics i les emocions del protagonista, creant una experiència sensorial que complementa la música i el text de l'òpera.

Aquesta col·laboració entre Playmodes i el Liceu exemplifica com les

noves tecnologies poden enriquir les arts escèniques, oferint una lectura contemporània i profunda d'un episodi històric i filosòfic tan rellevant com el de Walter Benjamin. Al seu costat, la música del mestre Ros-Marbà, amb l'elegància d'un orfebre i la passió d'un humanista, commou; no s'imposa, però perdura. És una obra fidel a una ètica del detall, del lirisme i de l'amor per la música com a forma de veritat interior.

Amb aquesta conjugació d'ingredients, ens acostarem als darrers dies de Benjamin: un idealista sensible i lluitador en la persecució d'una Europa lliure, però alhora víctima d'un món que l'assetjava amb hostilitat.

Peter Tansits

Anna Ponces
Directora d'escena

SOBRE LA PRODUCCIÓ

Parlar de Walter Benjamin és parlar de pensament crític. És obrir la mirada. És entendre i ordenar els fets i les idees perquè tinguin un sentit. I alhora acceptar la ruïna i el caos. Significa ser capaç de mirar el món amb una fascinació enorme per les seves llums i tanmateix no negar-ne les ombres.

Posar en escena una òpera sobre Benjamin exigia, per tant, esperit de recerca. I encara més tractant-se d'una partitura rica i complexa en què el mestre Antoni Ros-Marbà havia dipositat el saber d'una vida dedicada a la música i d'un llibret en què Tony Madigan havia desgranat la identitat del pensador i el seu imaginari, en molts casos citant literalment les seves paraules.

Parlar de Walter Benjamin també és parlar de diàleg. Entre l'abstracció del pensament i la realitat indefugible, entre l'art i la filosofia i entre la vida i la mort. I posar en escena *Benjamin a Portbou* ha estat fruit d'aquest mateix diàleg. Sens dubte és el diàleg el que ha guiat tot el procés de creació.

El punt de partida d'aquest procés era un element artístic preexistent: *Signes*, una instal·lació lumínica fascinant, creada per Playmodes (Eloi Maduell i Santi Vila) al festival Llum BCN

del 2023. Fins llavors no havia tingut mai un ús escènic i el repte era fer-la dialogar amb una òpera que, molt probablement, Madigan i Ros-Marbà havien imaginat en un format més literal, més figuratiu.

Les possibilitats expressives de la instal·lació i el treball lumínic de Playmodes i Andreu Fàbregas convidaven a explorar el món sensorial i l'abstracció. I tant el pensament benjaminià com la música de Ros-Marbà ho permetien. Ara bé, calia donar-hi sentit. Crear un desenvolupament temporal. Donar-li una forma dramàtica.

D'altra banda, endinsar-se en el calidoscopi de relacions humanes de la vida de Benjamin que proposa el llibret i en els diferents universos del seu pensament volia dir recrear personatges famosos. Bertolt Brecht, Hannah Arendt, o Asja Lacis, més enllà de ser personalitats històriques rellevants, en aquesta òpera funcionen com a nodes del teixit intel·lectual i emocional benjaminià. És en relació amb Benjamin que tenen un lloc en aquesta història. Per tant, calia dibuixar-los des de la seva perspectiva. I amb els personatges simbòlics com l'Angelus Novus i el geperut encara es feia més evident aquesta necessitat. El treball de vestuari d'Adriana Par-

ra i Sílvia Delagneau ens ha permès donar-los forma amb aquesta mirada subjectiva.

El treball en equip ha fet la resta. Hem fet dramaturgia amb la llum, hem entès l'òpera en termes plàstics i la instal·lació lumínica en termes narratius, hem repensat els materials que teníem per posar-los al servei de la música i del contingut, Ros-Marbà ha donat vida a la seva partitura dialogant amb idees noves i hem servit aquesta obra en la senzillesa del format semiescènic. Sense que això vulgui dir fer les coses a mitges. Ben al contrari.

Tot plegat sent conscients del valor que té per al mestre Ros-Marbà estrenar aquesta obra al Gran Teatre del Liceu.

Posar en escena *Benjamin a Portbou* avui també obre un altre diàleg entre passat i present. Per mi resulta impensable abordar la mort de Walter Benjamin obviant que la persecució genocida i l'exili que la van provocar continuen vius en el nostre present i ens interpel·len.

La filera de persones que van començar a caminar la nit del 26 de setembre del 1940 per travessar el Pirineu amb Walter Benjamin —així com el riu de republicans que l'havi-

en creuat un any abans en sentit contrari— no s'ha aturat mai. Continua a totes les fronteres del món i a moltes d'aquestes persones també els costa la vida.

Al memorial a Walter Benjamin que hi ha a Portbou s'hi llegeix una cita de *Sobre el concepte d'història* (1940): És una tasca més àrdua honorar la memòria dels éssers anònims que no la de les persones cèlebres. La construcció històrica es consagra a la memòria dels qui no tenen nom.

Aquesta és la història d'una persona cèlebre. És de justícia dedicar-la als qui no tenen nom.

**“L’obra d’art en
l’era de la seva
reproductibilitat
tècnica perd l’aura.”**

Walter Benjamin

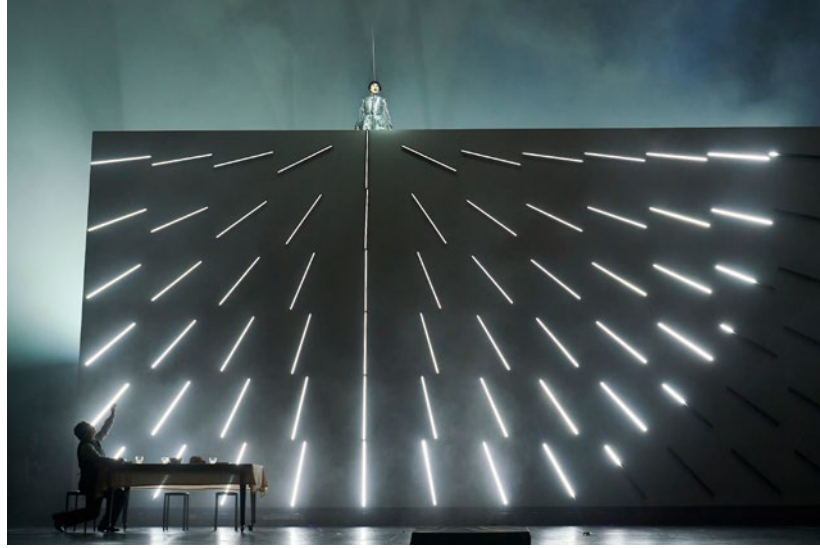
L’obra d’art en l’època de la seva reproductibilitat tècnica

Argument de l'obra

Benjamin a Portbou

Benjamin a Portbou al Gran Teatre del Liceu

Primera part

La primera escena ens situa al 26 de setembre del 1940 en una habitació de la Fonda de Francia, a l'avinguda del General Mola de Portbou. Davant d'una petita taula, un desvalgut Walter Benjamin —no ha menjat res des de fa dies— escriu un relat curt sobre la seva joventut.¹ Hi apareix un geperut, símbol de la mala sort, i antagonista de l'Angelus Novus, dibuixat per Paul Klee.² Se li apareix una fila de siluetes negres que travessen la frontera.

La segona escena ens situa el 1918 a Berna,³ on Benjamin ha fugit després d'haver desertat de l'exèrcit alemany. Ara és amb la seva esposa Dora desempaquetant llibres. Ella li retreu el desordre que impera a la cambra i Walter es justifica dient que en la vida de col·leccionista hi ha els pols oposats de l'ordre i el desordre. Després evoca unes paraules d'Anatole France, rebutjades per Dora, que marxa momentàniament de l'estança per tornar-hi poc més tard.⁴ També entra Gerhard Scholem, amic íntim de Walter i jueu ortodox, amb una maleta i un ram de flors.⁵ Benjamin segueix llegint i cita Kant, mentre Dora el fa tocar de peus a terra. Quan es queden sols Walter i Scholem, aquest comença a desmitificar el seu amic, a qui veu com un anarquista.

La tercera escena és molt breu. Lisa Fitko evoca el dia en què va conèixer Benjamin a Marsella, que va trucar a la seva porta demanant-li si podia ajudar-lo a fugir a través dels Prineus. Després, llegeix un poema en francès de Fritz Heinle, un íntim amic que es va suïcidar, cosa que va marcar per sempre la personalitat de Benjamin.

A l'inici de l'escena quatre Benjamin es troba amb el geperut, que li rebutja repetidament el text del poema, com si fos una pel·lícula de Chaplin. Tot i la comicitat de l'inici de l'escena,⁶ el patetisme dels moviments de Walter revela la seva angoixa. Un altre cop al passat, ara a l'apartament berlinès de Walter Benjamin. Dora para taula amb el seu amant, Ernst Schoen, tot cantant una cançó popular alemanya.⁷ Dora, que acaba fent l'amor amb Schoen, confessa que no entén el seu marit. Stefan, el fill de la parella, demana a Scholem que sigui amable amb el seu pare, abans de posar-se a dibuixar l'Angelus Novus.⁸ Scholem diu a Stefan que el seu pare sembla que ha abandonat els preceptes de la Torà. Al final de l'escena, un episodi de caire oníric ens mostra Walter en diàleg sobre la immortalitat i la infantesa amb l'Àngel.

La cinquena escena ens situa a San Remo, on Dora havia muntat un hotel després d'haver-se separat de Benjamin.⁹ Dora, Schoen i Hanna Arendt —cosina de Benjamin— temen pel futur de Walter, tot i que ell es referma en les seves conviccions i decisions. Entretant, Lisa explica quan va conèixer un guarda de la costa, que la va adreçar a l'alcalde de Banyuls-sur-Mer. A través d'ell va descobrir que l'única manera de creuar la frontera francesa fins a Espanya era la ruta Líster, a través dels Pirineus. A continuació veiem un somni de Walter que parla del llenguatge, que defineix com a “veritat i misteri”.

Un nou episodi de la vida de Benjamin presideix la sisena escena, ubicada a Nàpols, on Walter viu el seu amor cap a Asja Lacis, revolucionària i activista letona, que retreu al seu amant el rerefons burgès del seu pensament.¹⁰ Walter confessa a Asja que se n'està enamorant. Però ella diu que l'amor ha de ser polític i que no s'ha de recloure en la privacitat. A més, anima Walter a viatjar amb ella a Moscou.

La darrera escena de l'acte ens situa a una habitació d'un petit apartament de Moscou amb vistes a la plaça Roja. Walter Benjamin té una maleta i es troba emocionalment devastat pel fracàs de la relació amb Asja. En el seu monòleg, evoca paraules del poeta Charles Baudelaire.¹¹ Bertolt Brecht l'observa.

Segona part

Som a Dinamarca Bertolt Brecht ha estat presentat a Walter Benjamin per Asja. Els dos homes juguen una partida d'escacs¹² i en una altra part de l'escenari veiem a Asja, al costat del geperut que —juntament amb dos guàrdies stalinistes— li presta declaració: ella explica les desavinences amb Walter, que malgrat tot la considerava la seva musa.¹³ L'escena es torna a focalitzar en Brecht i Benjamin. El dramaturg conversa amb Benjamin; diu que Dostoievski no pot ser bo per a la salut del seu amic i injuria l'obra de Chopin. Brecht també menysté el París de la Belle Époque i parla de renovar els temps. Brecht proposa a Benjamin que s'instal·li amb ell a Dinamarca.

Nova escena que transcorre a l'illa d'Eivissa, en ple exili de Benjamin.¹⁴ Tres noies apareixen a la platja. Benjamin està comptant els diners que du al moneder. Els seus problemes econòmics s'accentuen davant de la

possibilitat de no publicar res a Alemanya, perquè els nazis han prohibit l'edició d'obres d'autors jueus. En una imatge onírica, les joves eivissenques surten de l'aigua amb Ernst Schoen, que du un petit taüt blanc. Benjamin mostra la seva desesperació, veient que no pot anar enlloc, tot i que es planteja anar a Dinamarca amb Bertolt Brecht.

A la desena escena, Gerhard Scholem i Bertolt Brecht intenten convèncer Benjamin que es refugii amb ells a Dinamarca o a Palestina. Tots tres evocuen l'exili.¹⁵ Apareix altra vegada l'Àngelus Novus, que evoca el passat.

L'onzena escena ens situa a París, on Benjamin, Scholem, Hannah Arendt, el geperut i la població de la ciutat s'acomoden i inicien el seu exili. Benjamin parla de la síntesi dialèctica entre la misèria i l'exuberància.¹⁶ El cor d'exiliats canta *Correspondances*, amb text de Baudelaire.¹⁷ El geperut entra amb la maleta de Walter Benjamin i l'empenya a posar-se en camí.

Escena dotze. Un espai rocós al Pirineu. És fosc. Lisa Fitko contempla estranyada un Walter Benjamin que du la maleta, malalt i prometent que deixarà de fumar. Al fons es divisen el Rosselló i Catalunya sota una llum d'inicis de tardor.¹⁸

Darrera escena, ubicada a la mateixa habitació d'hotel de l'inici de l'òpera. Walter Benjamin està sol. Evoca les vinyes de Capri i l'amor d'Asja.¹⁹ Tornen les ombres de l'inici. Entra Lisa. No hi ha ningú a l'habitació. Walter Benjamin s'ha esfumat. Lisa agafa el full de paper que hi havia damunt de la taula i se'l fica a la butxaca. L'escenari s'omple de llum i l'Àngel evoca els versos del darrer poema de Fritz Heinle: "El fullam groc porta el fruit arreu".²⁰

[Tornar a l'índex](#)

Benjamin a Portbou al Gran Teatre del Liceu

Benjamin a Portbou al Gran Teatre del Liceu

- 1 La primera intervenció de Walter Benjamin apareix després de les làngüides notes del corn anglès.
- 2 L'atmosfera onírica de l'escena es reforça amb l'arpa i el xilòfon.
- 3 El canvi d'atmosfera és evident des de l'inici de l'escena, amb els grups de corxeres de primers i segons violins.
- 4 El cant de Benjamin, amarat de tendresa en el duet amb Dora, s'acompanya de les notes de clarinet i fagot.
- 5 L'entrada de Gerhard Scholem ve marcada per un canvi de dinàmica a la partitura, un allegretto en 6/8 (el mateix compàs que l'inici del duet amb Dora que havia canviat a 2/4). L'atmosfera orquestral, amb la flauta i la celesta, ens recorden que aquesta escena és una evocació del passat.
- 6 El llibretista cita la figura de Charles Chaplin, molt admirat per Benjamin.
- 7 L'escena té, musicalment, contrastos entre l'evocació de la tradició (la cançó *Morgen wenn die Hahnen krähen*) i l'agitació de Walter.
- 8 L'entrada de l'Àngel ve marcada per les notes de la trompa.
- 9 Després d'una breu transició orquestral, un vivace-moderato en 4/4 amb intervencions destacades de trompeta i trombó.
- 10 L'escena s'inicia amb un cor intern sobre les frases "Open your eyes" de Benjamin, en *sprechgesang*). L'escriptura vocal d'Asja en aquest passatge està revestida d'una reeixida sensualitat.
- 11 El cant de Benjamin és agitat, nerviós, ocasionalment en *sprechgesang*. L'escena acaba amb una nova transició que donarà pas al segon acte.
- 12 Alguns passatges orquestrals (per exemple els destinats al clarinet) evocuen un cert aire jazzístic a l'escena.
- 13 El cant d'Asja en aquest passatge té innegables accents patètics.
- 14 L'allegretto inicial és enjogassat i lluminós. El cant inicial de Benjamin en les seves primeres intervencions és en *sprechgesang*. Les intervencions de les banyistes estan reforçades pel flautí.

Comentaris musicals

- 15 A mode de clúster, les dissonàncies inicials de l'escena contribueixen al pessimisme de la situació dels personatges.
- 16 Amb reminiscències rítmiques i melòdiques d'un tango.
- 17 La intervenció del cor du una sensació musical d'ingravedesa, allunyada de la realitat.
- 18 L'escena, breu, és parlada.
- 19 L'atmosfera de l'inici de l'escena remet a la inicial de l'òpera, per exemple amb la inclusió del corn anglès. La darrera intervenció de Walter Benjamin és en sprechgesang.
- 20 Les indicacions ppp, calmo i molto lunga creen una atmosfera de decaïment i d'esllanguiment finals.

English synopsis

PART ONE

The first scene takes place on 26 September 1940, in a room in the Fonda de Francia hotel on General Mola Avenue in Portbou. Walter Benjamin sits at a small table. He is down on his luck (he has not eaten in days) and is smoking and writing a short story about when he was young.¹ The Dwarf appears, a diminutive hunchback who is a symbol of misfortune and the antagonist of the *Angelus Novus*, drawn by Paul Klee.²

The second scene takes us to 1917 in Bern,³ where Benjamin fled after deserting from the German army. Now he is with his wife Dora, who is putting books on various shelves. She criticises him for the untidiness of the room and Walter defends himself by saying that in a collector's life there are the opposite poles of order and disorder. He then recalls some words by Anatole France, which Dora rejects. She momentarily leaves the room and returns shortly afterwards.⁴ Gerhard Scholem, Walter's close friend and an Orthodox Jew, also enters with a suitcase and a bouquet of flowers.⁵ Benjamin continues reading and quotes Kant, while Dora brings him down to earth. When Walter and Scholem are left alone, the latter begins to demystify his friend, whom he sees as an anarchist.

The third scene is very short. Lisa Fitko recalls the day she met Benjamin, who knocked on her door asking if her husband could help him run away. Then she reads a poem in French by Fritz Heinle, a close friend who committed suicide, which forever marked Benjamin's personality.

We are in the past again, now in Walter Benjamin's Berlin apartment. Dora is making dinner with her lover, Ernst Schoen, while singing a German folk song.⁶ Benjamin seems agitated and the Dwarf from the first scene shakes his head when Walter hands him some papers. Despite the comedy of the beginning of the scene,⁷ the pathos of Walter's movements reveals his anguish. Dora, who has just made love to Schoen, confesses that she does not understand her husband and Stefan, the couple's son, asks Dora to be kind, before starting to draw the *Angelus Novus*.⁸ Scholem tells Stefan that his father appears to have abandoned the precepts of the Torah. At the end of the scene, a dreamlike episode shows us Walter in a dialogue about immortality and childhood with the Angel.

The fifth scene places us in San Remo, where Dora opened a hotel after separating from Benjamin.⁹ Dora, Lisa and Hanna Arendt (Benjamin's cousin) fear for Walter's future, though he remains steadfast in his convictions and decisions. Earlier, Lisa says that she met a coastguard, who referred her to the mayor of Banyuls-sur-Mer. She thinks that the only way to cross the French border into Spain would be through the Lister route, i.e. over the Pyrenees. Walter suddenly enters, talking about language, which he defines as "truth and mystery".

A new episode in Benjamin's life presides over the sixth scene. It is set in Capri, where Walter experiences his love for Asja Laci, a Russian revolutionary and activist, who reproaches her lover for the bourgeois background to his thinking.¹⁰ She mentions her friend Bertolt Brecht and Walter seems jealous after confessing to Asja that he is falling in love with her. But she says that love must be political and should not be kept private. She also encourages Walter to travel with her to Moscow.

The final scene of the act puts us in a room in a small Moscow apartment overlooking Red Square. Walter Benjamin has a suitcase and is emotionally devastated by the failure of his relationship with Asja. In his monologue, he recalls the words of the poet Charles Baudelaire.¹¹ Some time passes and now we see a Benjamin who has aged ten years. Bertolt Brecht observes him.

PART TWO

We are in Red Square in Moscow. Bertolt Brecht has been introduced to Walter Benjamin by Asja. The two men are playing a game of chess.¹² Meanwhile, a zenithal light illuminates Asja, next to the Dwarf who (dressed in the style of Stalin) listens to her as she recounts her disagreements with Walter, who considered her his muse in spite of everything.¹³ The scene focuses again on Brecht and Benjamin. The playwright questions Benjamin; he says that Dostoyevsky cannot be good for his friend's health and insults Chopin's work. Brecht also disparages the Paris of the Belle Époque and speaks of renewing the times. "Books and prostitutes!" they sing together. Brecht writes an address for Benjamin on a piece of paper. Three young women appear and take the scene to the next location.

A new scene takes place on the island of Ibiza during Benjamin's exile.¹⁴ The three young women appear in swimsuits, on the beach. Benjamin is sitting at a table, counting the money he has in his wallet. Their financial problems are exacerbated by not being able to publish anything in Germany, because the Nazis have banned the publication of works by Jewish authors. An orange tree grows until the light projected on the cyclorama reveals the black reflection of the moon on the sea. The moon transforms into a large photograph of Hitler smiling in a garden next to two blonde young women. The Ibizan young women emerge from the water with a fisherman who is none other than Ernst Schoen, carrying a small white coffin. Benjamin expresses his desperation, seeing that he cannot go anywhere, although he considers going to Denmark with Bertolt Brecht.

In the tenth scene, Gerhard Scholem and Bertolt Brecht are standing beside one other. Walter Benjamin and the Angel are also there. They do not converse with one another, but they do evoke exile.¹⁵

The eleventh scene is in Paris, where Benjamin, Scholem, Hannah Arendt and the hunchbacked Dwarf are present. Benjamin writes disconnected phrases and words on the wall with chalk and then speaks of the dialectical synthesis between misery and exuberance.¹⁶ The wall moves and we are on Pont d'Henri IV. A sign displays the name of the establishment, Hôtel du Midi. Benjamin is sitting, dressed in a sport jacket and rummaging through his pockets, fruitlessly searching for his fountain pen. Answering a question from Scholem, he expresses hope. Hannah Arendt is also there. The choir sings *Correspondances*, with text by Baudelaire.¹⁷ The Dwarf enters with Walter Benjamin's suitcase.

Scene twelve. A rocky place in the Pyrenees. It is dark. Lisa Fitko stares in surprise at Walter Benjamin carrying his suitcase, ill and promising to stop smoking. In the background, Roussillon and Catalonia can be seen in the early autumn light.¹⁸

The final scene is set in the same hotel room as the beginning of the opera. Walter Benjamin is alone. He recalls the vineyards of Capri and his love of Asja.¹⁹ A light turns on and Lisa enters. There is no-one sitting on the chair and there is only one suitcase. Walter Benjamin has left. Lisa picks up the sheet of paper that was on the table and puts it in her pocket. The stage is filled with light and the Angel evokes the verses of Fritz Heine's last poem: "The yellow leaves carry the fruit around."²⁰

Musical comments

- 1 Walter Benjamin's first part comes after the languid notes of the cor anglais.
- 2 The scene's dreamlike atmosphere is reinforced by the harp and xylophone.
- 3 The change in atmosphere is evident from the start of the scene with the groups of eighth notes from the first and second violins.
- 4 Benjamin's singing, imbued with tenderness in the duet with Dora, is accompanied by notes from the clarinet and bassoon.
- 5 Gerhard Scholem's entrance is marked by a change of dynamics in the score: an *allegretto* in 6/8 (the same time signature as at the beginning of the duet with Dora, which had changed to 2/4). The orchestral atmosphere, with the flute and celesta, reminds us that this scene is an evocation of the past.
- 6 Musically, the scene contrasts the evocation of tradition (the song *Morgen wenn die Hahnen krähn*) with Walter's agitation.
- 7 The librettist cites Charles Chaplin, whom Benjamin greatly admired.
- 8 The Angel's entrance is marked by the notes of the French horn.
- 9 After a brief orchestral transition, there is a *vivace-moderato* in 4/4 with prominent parts for the trumpet and trombone.
- 10 The scene opens with an internal chorus of Benjamin's phrases, "Open your eyes" (in *sprechgesang*). Asja's vocal writing in this passage is imbued with a successful sensuality.
- 11 Benjamin's singing is agitated, nervous, occasionally in *sprechgesang* . The scene ends with a new transition that will give way to the second act.
- 12 Some orchestral passages (for example, those for the clarinet) bring a certain air of jazz to the scene.
- 13 Asja's singing in this passage has undeniable accents of pathos.
- 14 The initial *allegretto* is playful and bright. Benjamin's initial singing in his first parts is in *sprechgesang*. The swimmers' parts are reinforced by the piccolo.
- 15 The scene's initial dissonances form a cluster that contributes to the pessimism of the characters' situation.
- 16 There are rhythmic and melodic reminiscences of a tango.
- 17 The choir's intervention creates a musical sensation of weightlessness, detached from reality.

Musical comments

- 18 The brief scene is spoken.
- 19 The atmosphere at the start of the scene refers back to the atmosphere at the start of the opera, for example with the inclusion of the cor anglais. Walter Benjamin's last part is in *sprechgesang*.
- 20 The directions *ppp*, *calmo* and *molto lunga* create an atmosphere of final decay and languor.

“Percebre el món amb mirada d’estranyament és la condició per descobrir-ne el sentit ocult.”

Walter Benjamin

Liceu + LIVE

TOT EL CONTINGUT AUDIOVISUAL DEL LICEU A UN CLIC

PODCAST

La Prèvia

Totes les curiositats de *Benjamin a Portbou* d'Antoni Ros-Marbà, a *La prèvia del Liceu*, el podcast.

**“El *flâneur* és
l’explorador del mercat
de les impressions.”**

Walter Benjamin

Biografies

Antoni Ros-Marbà

Director musical

Nascut a l'Hospitalet de Llobregat, va realitzar els seus estudis de direcció d'orquestra al Conservatori Superior de Música de Barcelona amb Eduard Toldrà. Posteriorment es va perfeccionar amb Sergiu Celibidache a l'Acadèmia Chigiana de Siena i amb Jean Martinon a Düsseldorf, on va obtenir el Primer Premi de Fi de Curs. L'any 1966, any de fundació de l'Orquestra Simfònica de RTVE, va obtenir per oposició la primera plaça de director titular. El 1967 va ser nomenat director titular de l'Orquestra Ciutat de Barcelona i el 1978 director musical de l'Orquestra Nacional d'Espanya. Poc després va ser nomenat principal director musical de la Nederlands Kamer Orkest, de la qual posteriorment en va ser director titular. També ha estat director titular de la Real Filharmonía de Galícia i director de l'Escola d'Alts Estudis Musicals de Galícia. Va debutar al Gran Teatre del Liceu la temporada 1965/66 amb *Tassarba* i hi ha tornat en nombroses ocasions, les últimes amb *Le nozze di Figaro* (2008/09), *Elias* (2009/10) i *El gato con botas* (2011/12).

Anna Ponces

Directora d'escena

Graduada en Art dramàtic a l'Institut del Teatre, on també ha cursat el Doctorat en arts escèniques. També estudià Filologia catalana a la UAB, música a l'Escola Luthier i cant amb Maya Mayska, Dolors Aldea i Maty Pinkas. Fa d'actriu en diferents companyies, entre les quals en destaquem el Piccolo Teatro di Milano i s'especialitza en direcció escènica d'òpera. Les seves produccions s'han vist a l'Òpera de Cambra de Barcelona, al Barcelona Rossini Opera Festival i a l'Òpera d'Andorra. Ha fet d'assistent de direcció d'escena i de repositora en més d'una vintena de produccions operístiques en diversos teatres de l'estat espanyol, entre ells el Gran Teatre del Liceu, on actualment coordina el projecte d'òpera de nova creació (*Oh!pera*) amb direcció artística d'Àlex Ollé. La seva faceta de *broadcaster* l'ha dut a conduir el programa sobre teatre musical *El millor dels temps* a Catalunya Música.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2021/22 amb la Trilogia Mozart – Da Ponte.

Playmodes Studio

Escenògrafs i il·luminadors

Playmodes és un taller d'artesanía audiovisual.

Conduït des de 2006 per Eloi Maduell i Santi Vilanova, és un espai de confluència entre art i ciència, filosofia, música i recerca tecnològica. El seu treball -si és que se'n pot dir de la passió- pren sovint formats impossibles: escultures lumíniques, escenografies audiovisuals, instruments cinètics o projeccions a les estrelles. Transversal a tots aquests formats s'hi amaga la força motriu que empeny els seus projectes: la construcció d'un llenguatge impur, minimalista i abstracte, de Música Visual. Fet a mà. Que empra com a úniques eines aquelles que ells mateixos desenvolupen. Pensament transmutat en codi obert i estany. Durant aquests gairebé 20 anys les seves obres s'han exhibit a festivals i museus de tots els continents: de Shanghai a Nova York; de Sydney a Amsterdam; de Barcelona a Medellín. Les seves composicions han estat interpretades per músics humans o cibernètics en tot tipus d'escenaris. La seva obra gràfica generativa ha estat publicada per editorials especialitzades. Han guanyat premis internacionals dels àmbits de l'art i del disseny, i un seguit d'institucions i col·leccionistes d'arreu del món n'atresoren peces.

Debuten al Gran Teatre del Liceu.

Andreu Fàbregas

Escenògraf i il·luminador

Andreu Fàbregas (1987) creix envoltat de sales de concerts, museus i la grandesa dels teatres. Més endavant, forma part de l'equip de Cube.bz, on s'endinsa en el disseny de llum inspirant-se en Bob Wilson, James Turrell, Studio Olafur Eliasson i Nonotak Studio, entre d'altres. Andreu Fàbregas entén la llum com un mitjà expressiu en si mateix. A partir de la dramaturgia de la llum i l'espai, busca transmetre imatges i sensacions, alhora que crea una narrativa única a través del disseny de llum dins de l'espai teatral, les arts visuals i les instal·lacions. L'estudi està interessat en explorar tota mena de suports on la llum pugui emergir com a element independent mitjançant col·laboracions amb altres artistes i disciplines, així com encàrrecs directes. Andreu Fàbregas Studio ha col·laborat amb Franc Aleu, C. Tangana, Maria Arnal, Ayax y Prok, Carlus Padrissa, Nueveojos, Vaikonur-Ester Guntín i Pau Massaló, entre d'altres.

Adriana Parra

Figurinista

Nascuda a Barcelona el 1982, és dissenyadora de vestuari, formada en escenografia a l'Institut del Teatre i en disseny d'indumentària a l'escola de moda LCI Barcelona. També ha rebut formació en dramàtica a l'Obrador de la Sala Beckett. L'avalen diversos anys de col·laboració com a assistenta de Sílvia Delagneau i d'altres escenògrafs de primer nivell. Els seus treballs més recents i destacats com a dissenyadora inclouen l'adaptació del clàssic d'Eurípides, *Ifigènia*, dirigida per Alicia Gorina i estrenada el 2024 a la sala Fabià Puigserver del Teatre Lliure, així com l'adaptació del clàssic de Fiódor Dostoievski, *Crim i càstig*, dirigida per Pau Carrió i estrenada el 2022. Alterna dissenys de vestuari per a dansa, circ i teatre. En l'àmbit de la dansa, destaca el seu treball per al musical *Requiem Nocturn*, de Pere Faura, estrenat el 2019 al Mercat de les Flors, o l'espectacle musical *Requiem for Evita*, dirigit per Jordi Prat i Coll i estrenat al Festival Grec de 2022. Col·labora de manera recurrent amb la companyia de circ contemporani Animal Religion, per a la qual ha dissenyat el vestuari d'obres com *Natal* (2024), *Ahir* (2019) i *Nu* (2018). En l'àmbit del teatre contemporani, ha participat en projectes amb múltiples companyies, estrenats en espais com el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure o el Teatre Akademia.

Sílvia Delagneau

Figurinista

Escenògrafa, figurinista i creadora escènica. Es va formar a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'École Supérieure des Arts Décoratifs de París. Des de l'any 2017 col·labora com a dissenyadora de vestuari amb Marcos Morau i la companyia de dansa La Veronal. Entre els seus projectes més recents destaca *Romeu i Julieta* (Opera Ballet Vlaanderen, 2024). Ha treballat amb directores com Victoria Szpunberg, Marta Pazos i Alicia Gorina, i ha estat reconeguda amb diversos guardons, entre els quals destaquen el Premi Ciutat de Barcelona de Teatre 2019, el Premi Max al millor disseny de vestuari 2024 per l'òpera *Alexina B* (Liceu 2022/23) i el Premi Max 2025 pel vestuari de *Afanador*, una peça de Marcos Morau per al Ballet Nacional d'Espanya (Liceu 2024/25).

Com a creadora, va debutar al Gran Teatre del Liceu la temporada 2021/22 amb *The Fox Sisters*, i ha tornat aquesta temporada amb *El cel no ens guardarà el secret* (CCCB, 2025), una òpera-instal·lació concebuda en col·laboració amb Clara Aguilar i Pol Guasch, produïda conjuntament pel Gran Teatre del Liceu i el CCCB.

Pablo Assante

Director del Cor del Gran Teatre del Liceu

Pablo Assante va néixer a Quilmes l'any 1975. Va començar els estudis de piano als 8 anys a l'Escola de Belles Arts de la seva ciutat natal i després els va continuar al Conservatori Nacional de Buenos Aires. El 1997 va obtenir la Llicenciatura en Música, en les especialitats en Direcció Orquestral i en Direcció Coral, a la Universitat Catòlica Argentina i va prosseguir l'estudi de les dues especialitats al Mozarteum de Salzburg (càtedra Denis Russell / Jorge Rotter i Karl Kamper). Des del 2001, ha treballat com a mestre preparador, com a director d'orquestra i, principalment, com a director del cor en les temporades de diversos teatres lírics, com els de Chemnitz, Frankfurt, Saarbrücken, Dresden (Semperoper) i el Teatro Carlo Felice de Gènova. Com a director d'orquestra, ha dirigit ballet, òpera (entre altres títols, *Cavalleria Rusticana*, *I Pagliacci*, *Don Giovanni*, *La vídua alegre*), concerts simfònics i simfonico-corals (com els *rèquiems* de Mozart i Verdi, i la simfonia *Lobgesang*, de Mendelssohn), amb orquestres com la Robert Schumann Philharmonie, la Saarländisches Staatsorchester, l'Orquestra Simfònica Nacional Argentina i l'orquestra del Teatro Carlo Felice de Gènova. Les seves col·laboracions com a director del cor també inclouen el cor Voci Bianche di Roma per al Teatro dell'Opera i l'Acadèmia Nacional de Santa Cecília de Roma; el cor de la Ràdio de Leipzig; el cor de la Simfònica de Bamberg; el cor de l'Òpera de Zuric; el Festival de Pasqua de Salzburg, amb els cors de la Semperoper de Dresden i de l'Òpera de Munic (Parsifal, DVD Deutsche Grammophon), i, més recentment, amb els teatres d'òpera de Xi'an, Pequín, Xangai i Staatsoper München. A més d'un repertori operístic ben ampli que comprèn els títols principals de Wagner, Verdi i Puccini, ha col·laborat

com a director de cor en simfonico-corals —com la *Missa Solemnis*, de Beethoven (DVD Unitel); el *War Requiem*, de Britten; l'*Ein Deutsches Requiem*, de Brahms; els oratoris *Das Liebesmahl der Apostel*, de Wagner; *The dream of Gerontius*, d'Elgar, i les simfonies de Mahler 2, 3 i 8— i amb directors com Kurt Masur, Georges Prêtre, Colin Davis, Christian Thielemann, Fabio Luisi i Kirill Petrenko.

Peter Tantsits

Walter Benjamin

Tenor. El tenor nord-americà Peter Tantsits es va formar inicialment com a violinista abans de graduar-se en estudis de cant a la Yale University i al Conservatori d'Oberlin. Al llarg de la seva carrera, ha cantat en escenaris internacionals de primer nivell com el Teatro alla Scala de Milà, el Grand Théâtre de Genève, la Bayerische Staatsoper de Munic, la Royal Opera House de Londres, el Festival de Salzburg, La Monnaie de Brussel·les, el New National Theater de Tòquio, i amb orquestres com la Filharmònica de Berlín, la London Symphony Orchestra, la New York Philharmonic i la Los Angeles Symphony. Peter treballa amb alguns dels directors d'orquestra més destacats del món, com Sakari Oramo, Sir Simon Rattle, Kirill Petrenko, Thomas Adès i Joana Mallwitz, així com amb directors d'escena com Calixto Bieito, Lydia Steier, Peter Sellars, Milo Rau, Ivo van Hove, William Kentridge, entre d'altres. La seva recent interpretació de Max Aue a *Les Bienveillantes* de Parra, estrenada mundialment a l'Òpera Flamenca d'Anvers, li va valdre una aclaparadora acollida per part de la crítica, incloent-hi una nominació a "Cantant de l'any" per la revista *Opernwelt*. El seu

ampli repertori abasta rols com l'Emigrant de *Intolleranza* de Nono, Herodes (*Salome*), Desportes (*Die Soldaten*), Egjst (*Elektra*), Piet vom Fass (*Le Grand Macabre*), Erik (*Der fliegende Holländer*), Eumolpe (*Perséphone*), Gandhi (*Satyagraha*), Perelà a Perelà - *Uomo di Fumo* de Dusapin, i Michael a *Donnerstag aus Licht* de Stockhausen. Durant la temporada 2024/25, a més de *Walter Benjamin*, estrena els rols d'Oscar Ekdahl (*Fanny and Alexander*) a La Monnaie i de Ravel (*La Main gauche*) al Festival Ravel de Saint-Jean-de-Luz.

Debutà al Gran Teatre del Liceu durant la temporada 2021/22 amb *Wozzeck*.

Joan Martín-Royo

Gerhard Scholem

Baríton. Nascut a Barcelona, es llicencià en Història de l'art. Ha rebut el tercer premi, premi Mozart i premi Plácido Domingo del Concurs Internacional Francesc Viñas de l'any 2003, a més del Preisträger del Mozarteum de Salzburg l'any 2002. Ha cantat al Teatro Real, de la Zarzuela i Auditorio Nacional de Madrid, Théâtre des Champs-Élysées i Théâtre du Châtelet de París, Palau de les Arts de València, Komische Oper Berlin, Opéra Monte-Carlo, Teatro Regio di Parma, Teatro Campoamor d'Oviedo, Teatro Carlo Felice de Gènova, Teatro Nacional de Santiago de Chile, Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Concertgebouw d'Amsterdam, La Monnaie i Bozar de Brussel·les, Kennedy Center de Washington, així com als festivals de Glyndebourne i Peralada.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2002/03 amb *L'occasione fa il ladro*, i ha tornat en moltes ocasions, les darreres amb *Jo, Dalí, Le nozze di Figaro* i *Die Zauberflöte* (2011/12), *L'elisir d'amore* (2012/13), *Così fan tutte* (2014/15), *El Pescaire* (2015/16), *Werther* (2016/17) i *Die Zauberflöte* (2021/22).

Laura Vila

Dora Pollack Benjamin

Mezzosoprano. Ha actuat en teatres nacionals com el *Gran Teatre del Liceu*, el *Teatro Real*, el *Campoamor* d'Oviedo, el *Colón* de la Corunya, l'*Euskalduna* de Bilbao, el *Teatre Principal* de Palma, l'*Auditorio Nacional*, el *Festival de Peralada*, el *Festival d'Òpera d'Eivissa*, *AAOS / Òpera a Catalunya*, el *Teatro de Córdoba*, el *Camp de Mart* (Tarragona), l'*Auditorio Nacional*, auditoris de Múrcia, Toledo, Barcelona, Múrcia, el *Palau de la Música Catalana*, el *Teatro Cervantes* de Màlaga, entre d'altres. A nivell internacional, ha interpretat *Carmen* al *Jiangsu Grand Theater* de la Xina, *Maddalena (Rigoletto)* al *Zomeropera Festival* (Bèlgica), *Martha i Pantalis (Mefistofele)* a Bucarest, i ha fet un recital a Cascais amb la seva orquestra simfònica. Recentment ha interpretat amb gran èxit *Azucena (Il trovatore)* al *Festival de Saaremaa* (Estònia). Al seu repertori ha debutat rols verdians com *Eboli (Don Carlo)*, *Amneris (Aida)*, *Flora (La traviata)*, *Azucena (Il trovatore)*, *Meg (Falstaff)*, *Maddalena (Rigoletto)*; personatges belcantistes com *Adalgisa (Norma)*, *Giovanna Seymour (Anna Bolena)*, *Elisabetta (Maria Stuarda)*, *Sarah (Roberto Devereux)* o *Leonora (La favorita)*; sense oblidar l'òpera francesa amb *Carmen*, *Mercédès (Carmen)* i *Voix de la mère (Les contes d'Hoffmann)*; el classicisme amb *Orfeo (Gluck)*, *Dorabella (Così fan tutte)*, *Tercera Dama (Die Zauberflöte)* i *Fidalma (Il matrimonio segreto)*; o el verisme amb *Santuzza* i *Lola (Cavalleria rusticana)* i Puccini amb *Suzuki (Madama Butterfly)*, a més de *Suor infermiera* i *Suora zelatrice (Suor Angelica)*.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2013/14 amb *Cendrillon*, i hi ha tornat amb *La traviata*, *Les contes d'Hoffmann* (2020/21), *Rigoletto* (2021/22), *Il trittico* (2022/23), *Carmen* (2023/24) i *La forza del destino* (2024/25).

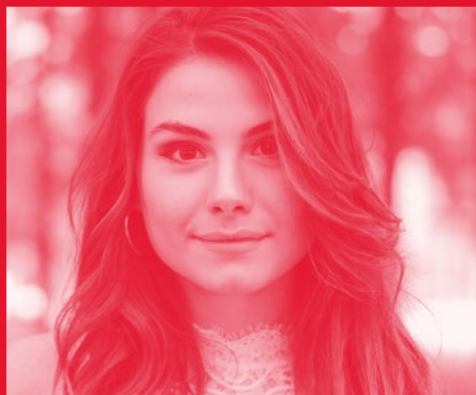

Elena Copons

Asja Lacis

Soprano. Formada amb D. Aleda i posteriorment a Viena, on finalitzà els seus estudis. L'any 2007 va guanyar el 2n premi en el Concurs internacional de lied de Stuttgart. Al llarg de la seva trajectòria ha actuat en auditoris i teatres com el Musikverein, Konzerthaus o el Theater an der Wien, entre d'altres. L'han dirigida mestres com Ivor Bolton, David Afkham, Patrick Fournillier, Sir Neville Marriner, Claudio Scimone, Marc Piollet, Sebastian Weigle, Renato Palumbo, Harry Bicket, Stéphane Denève, Josep Pons i Antoni Ros-Marbà.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2008/09 amb *L'incoronazione di Poppea*, i hi ha tornat amb *Fidelio* (2008/09), *L'arbore di Diana* (2009/10), *Ariane et Barbe-Bleue* (2010/11), *Escenes del Faust* de Goethe i *Aida* (2011/12), *Il pirata* (2012/13), *L'Atlàntida* i *Tosca* (2013/14), *Le nozze di Figaro* (2016/17) i *Alexina B.* (2023/24), a més de participar en diversos concerts i espectacles al Foyer.

Serena Sáenz

The Angelus Novus

Soprano. Estudià al Conservatori del Liceu i a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín. L'any 2018 va guanyar el Premi Mozart de l'Accademia Chigiana de Siena i del Concurs Internacional de Cant Tenor Viñas, així com el Concurs de Cant Montserrat Caballé, a més de ser finalista al concurs Operalia d'enguany. Com a membre del Berlin Staatsoper Studio, ha cantat els rols de Pamina (*La flauta màgica*), Frasquita (*Carmen*) i l'ocell del bosc (*Siegfried*), aquestes dues darreres òperes dirigides per Daniel Barenboim. A Berlín també ha cantat Zerbinetta (*Ariadne auf Naxos*), i properament hi té previstos els rols de Zerlina (*Don Giovanni*) i Nanetta (*Falstaff*). Entre els seus compromisos recents hi ha la interpretació de Pamina a l'Òpera d'Oviedo, Clorinda (*La cenerentola*) a l'Òpera Nacional de Montpeller, Norina (*Don Pasquale*) a Sabadell i Papagena (*La flauta màgica*) al Gran Teatre del Liceu, entre d'altres.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2020/21 amb *Lucia di Lammermoor*, i hi ha tornat amb *La dama de piques* i *La flauta màgica* (2021/22), *Don Pasquale* (2022/23) i *Concert homenatge Roger Alier* (2023/24).

David Alegret

Bertolt Brecht

Tenor. Ha cantat als teatres de Viena, Zuric, Hamburg, Munic, Roma, Madrid o Barcelona, així com als Festivals de Salzburg, Garsington o Pesaro, entre d'altres. Molt actiu també en el repertori contemporani, recentment ha participat a les estrenes de les òperes *Les Bienveillantes* d'Hector Parra, i *L'enigma di Lea* de Benet Casablanca, en les quals els compositors van escriure els rols per a ell. Ha estat dirigit per batutes com Bolton, Heras-Casado, Lopez Cobos, Luisi, Minkowski, Muti, Pons, Savall, Weigle i Zedda. En l'àmbit concertístic ha actuat a sales com el Queen Elizabeth Hall de Londres, o el Musikverein i Konzerthaus de Viena. Com a intèrpret de recital, en el seu repertori hi destaquen el *Lied* alemany i la cançó d'autor català. Ha enregistrat per segells com Harmonia Mundi o Unitel Classica.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2002/03 amb *Il viaggio a Reims*, i ha tornat en nombroses ocasions, les darreres amb *Così fan tutte* (2014/15), *El Pessebre* (2015/16), *Rèquiem* de Mozart (2016/17), *Roméo et Juliette* (2017/18), *L'enigma di Lea* (2018/19), el concert *Mite i tragèdia d'Electra i Èdip*, *Pikovaia dama* (2021/22) i el *Concert homenatge Roger Alier* (2023/24).

Marta Valero

Hannah Arendt

Mezzosoprano. La catalana Marta Valero es va graduar amb matrícula d'honor en Interpretació de Cant Clàssic i Contemporani a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ES-MuC), on també va estudiar *Lied* amb Assumpta Mateu, Francisco Poyato i Mitsuko Shirai. Va participar i guanyar l'XI curs de professionalització de l'AAOS (Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell – Òpera a Catalunya), dedicat a l'òpera *La cenerentola* de G. Rossini, interpretant el paper d'Angelina al Teatre La Faràndula de Sabadell, on també ha participat en altres produccions operístiques, com el paper de Giulietta a *Les contes d'Offmann* de J. Offenbach, Flora a *La traviata* de G. Verdi i la Segona Dama a *La flauta màgica* de W.A. Mozart. Al Gran Teatre del Liceu ha interpretat el paper del 5è esperit en la gran producció de *Cendrillon* de Massenet. Altres papers operístics destacats inclouen: Volpino a l'òpera *Lo speciale* de F.J. Haydn; Terra a *Los elementos* d'A. Lliteres; Querubino a *Le nozze di Figaro* i Donna Elvira a *Don Giovanni* de W.A. Mozart; Rosina a *Il barbiere di Siviglia*, Angelina i Tisbe a *La cenerentola* de G. Rossini; i Dinah a *Trouble in Tahiti* de L. Bernstein.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2008/09 amb *La Ventafocs*, i hi ha tornat amb *Allegro Vivace* (2008/09–2019/20), *Guillem Tell* (2011/12–2018/19), *Così FUN tutte* (2012/13–2013/14) i *Cendrillon* (2013/14).

Bea Segura

Lisa Fikto

Bea Segura (Beatriu Segura i Folch, Barcelona, 1975) és una actriu catalana de televisió, cinema i teatre. Es va iniciar en el teatre als 17 anys i es va formar a l'Institut del Teatre, la LAMDA i l'Herbert Berghof Studio. Va debutar al cinema el 1994 amb *Transeúntes* i a la televisió el 1996 amb *Nissaga de poder*. Ha treballat en sèries com *El cor de la ciutat*, *Al salir de clase*, *El comisario* i *Hospital Central*. El 2008 es va traslladar a Londres, on viu entre aquesta ciutat i Barcelona. Destaquen també els seus papers a *Serrallonga*, *Ermessenda*, *Tornarem*, *La Riera*, *Cites* i, el 2022, a *Henry VIII* al Globe Theatre.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Pau Armengol

Ernst Schoen

Baríton. Nascut a Sabadell, s'ha format vocalment amb Carlos Chausson i ha rebut lliçons de mestres com Jaume Aragall, Eva Mei, Matthias Goerne, Mariella Devia o Plácido Domingo. Després d'obtenir el títol de doctor en Química Teòrica i Computacional per la UAB, va debutar a Sabadell amb el rol de Leporello (*Don Giovanni*) i posteriorment fou seleccionat pel Centre de Perfeccionament Plácido Domingo del Palau de les Arts Reina Sofia de València. Ha desenvolupat els rols de Leporello i Don Giovanni (*Don Giovanni*), Figaro (*Le nozze di Figaro*), Dulcàmara i Belcore (*L'elisir d'amore*), Sagrestano (*Tosca*), Martino (*L'occasione fa il ladro*), El Magnat (*La gata perduda*), Silvio (*Pagliacci*), Escamillo (*Carmen*), entre altres. En el camp de l'oratori, ha interpretat obres com *El retablo de maese Pedro* de Falla, el *Requiem* de Mozart, la *9a Simfonia* de Beethoven, *El pessebre* de Pau Casals, la *Petite messe solennelle* o les *Passions* de J. S. Bach. Ha estat dirigit per mestres com Gustavo Dudamel, Marc Minkowski, Susanna Mälkki o Plácido Domingo.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2021/22 amb *Die Zauberflöte* i hi ha tornat amb *La gata perduda*, *Gianni Schicchi* i *Manon* (2022/23) i *La traviata* (2024/25).

Ruth González

Stefan Benjamin

Soprano. Nascuda a Tenerife, debuta als escenaris amb *Doña Francisquita*, i des de llavors canta tot el repertori espanyol de lírica lleugera (*Marina*, *Bohemios*, *Los Gavilanes*, *El barberillo de Lavapiés...*), en temporades d'òpera i sarsuela a Madrid, Barcelona, Tenerife, Las Palmas, Oviedo, Sant Sebastià, València, Bilbao... i fora d'Espanya, al Festival Rossinià de Wildbad (Alemanya) amb *L'italiana in Algeri*. Cantant polifacètica, interpreta títols operístics com *Diàlegs de Carmelites*, *The Little Sweep* de Britten, *Don Giovanni*, *Le nozze di Figaro*, *La fille du régiment*, *La Bohème*, *Rigoletto*, *Jenůfa...*; obres barroques com *Iphigenia en Tràcia*; sarsueles com *Curro Vargas*, *La Tempranica*, *El rey que rabió* i *La tabernera del puerto...*; i música contemporània com l'òpera de cambra *Lilith*, *Lazarillo* i, més recentment, *A solas con Marilyn*, totes del compositor David del Puerto. Dels seus darrers compromisos cal destacar el seu debut a la Maestranza amb *Jenůfa* i *Alcina* (*Oberto*), al Festival de Peralada amb *El teléfono* de Menotti, i el seu retorn a Oviedo amb *Le nozze di Figaro*.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2021/22 amb *Pélleas et Mélisande*.

Lluís Marquès

Geperut

Lluís Marquès va estudiar interpretació a l'Institut del Teatre i al Cercle Artístic de Menorca. Paral·lelament, ha estudiat dansa, música, cant i veu. En cinema ha treballat sota la direcció de Jaime Rosales a *Girasoles silvestres*, de Fernando Colomo a *Isla bonita* i de Pedro B. Abreu a *Blue Ray*. També en curtmetratges com *Después también*, de Carla Simón; *María*, de Paco Ruiz; o *Ca nostra*, de Laia Foguet. En televisió ha format part de ficcions com *La línea invisible*, de Movistar+, o *Mai neva a ciutat*. En el món del teatre ha tingut l'oportunitat de treballar amb la Kompanyia Jove del Teatre Lliure a *In memoriam. La quinta del Biberó*, dirigida per Lluís Pasqual; *Nit de Reis*, sota la direcció de Pau Carrió; i *El temps que estiguem junts*, dirigida per Pablo Messiez.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Alexandra Zabala

Noia

La soprano italo/colombiana va ser membre de l'Accademia Rossiniana durant l'any 2004, cantant Corinna (*Il viaggio a Reims*) al Rossini Opera Festival. Les seves aparicions recents inclouen: Violetta (*La traviata*) a la Fundació Petruzzelli, Bari i Odette a l'estrena mundial de *Sette Minuti* de Battistelli a l'Opéra National de Lorraine. Els seus últims treballs inclouen el paper principal d'*Aida* i Corinna (*Il viaggio Reims*) al Teatro Coccia de Novara, Sofia (*I lombardi*) al Teatre Regio de Torí, Micaela (*Carmen*) al Teatre Vittorio Emanuele di Messina i Dama Macbeth (Teatro Regio de Torí), Festival Internacional d'Edimburg i el Théâtre des Champs-Élysées.

Des del 2022 és membre del Cor del Gran Teatre del Liceu.

Olga Szabo

Noia

Mezzosoprano. La mezzosoprano hongaresa Olga Szabó es va formar a la Universitat de Szeged, on va cursar els estudis de Música, i va completar un Màster en Òpera a la Liszt Ferenc Academy of Music de Budapest. Va iniciar la seva trajectòria professional al cor del Teatre Nacional de Szeged, on va adquirir experiència escènica i vocal en produccions d'òpera i concerts. Més endavant, va formar part del cor del Teatre de Linz (Àustria) i va participar en el cor del Festival de Salzburg, col·laborant en produccions d'alt nivell sota la direcció de reconeguts mestres. Ha estat reconeguda en diversos concursos internacionals de cant: va ser finalista al Ferruccio Tagliavini International Singing Competition (Deutschlandsberg, Àustria), i va rebre el Premi Especial al Simándy József Singing Competition, a Hongria. A més de la seva tasca coral, ha interpretat papers secundaris en òperes com *La forza del destino*, *Carmen*, *La traviata* i *Der Rosenkavalier*, demostrant la seva versatilitat vocal i escènica.

Des de l'any 2016, forma part del Cor del Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Cristina Tena

Noia

Contralt. Nascuda a Barcelona, inicia els estudis elementals i professionals de música i violí al Conservatori professional de música de Badalona. Posteriorment cursa els estudis superiors de cant i el Màster d'Interpretació al Conservatori Superior del Liceu, gràcies a una beca per a joves promeses atorgada per la Fundació Ferrer-Salat. Finalista i guardonada amb diversos premis especials al Concurs Internacional de Música de les Corts i al Concurs Internacional de Cant Germans Pla Ciutat de Balaguer l'any 2021. Ha rebut classes magistrals de destacats cantants com Dolora Zajick, Marcel Boone, Renate Arends, Eric Halfvarson, Patrícia Ciofi, Sarah Connolly i Nelly Miricioiu, entre d'altres. Ha format part de diversos cors professionals, com el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, el Cor Francesc Valls, la Capella Reial de Catalunya i el Cor del Gran Teatre del Liceu, del qual actualment n'és membre.

Com a solista, ha participat en diversos projectes en teatres i auditoris de renom, com el Palau de la Música Catalana i el Gran Teatre del Liceu.

“La revolució no és el motor de la història. És la mà que frena el tren abans que caigui al precipici.”

Walter Benjamin
Paràboles dialèctiques

Relació personal Gran Teatre del Liceu

DIRECCIÓ GENERAL

Valentí Oviedo

Secretaria de direcció

Ariadna Pedrola

Assessoria jurídica

Elionor Villén

Vanesa Figueres

Elena Martí

Lola Pozo Flor

DIRECCIÓ ARTÍSTICA

I PRODUCCIÓ

Víctor García de Gomar

Vincenzo D'Amore

Pol Avinyó

Planificació

Yolanda Blaya

Contractació

Albert Castells

Meritxell Penas

Producció executiva

Sílvia Garcia

Lídia Gilabert

Cristina Haba

Muntsa Inglada

Míriam Martín Ferrer

Cristina Prunell

Joan Rimbau

Producció

d'esdeveniments

Chiara Palladino

Deborah Tarridas

Sobretítols

Anabel Alenda

Gloria Nogué

DIRECCIÓ MUSICAL

Josep Pons

Antoni Pallès

Direcció Departament

Josep M. Armengol

Núria Piquer

Arxiu musical

Elena Rosales

Irene Valle

Mestres assistents

musicals

Rodrigo de Vera

Vanessa García

David-Huy Nguyen-Phung

Jaume Tribó

Véronique Werklé

Regidoria musical

Lluís Alsius

Àngel Armenteros

Juan Daniel Artacho

Luca Ceruti

Orquestra

Kai Gleusteen

Oscar Alabau

Enric Albiol

Olga Aleshinski

Nieves Aliaño

César Altur

Andrea Amador

Joaquín Arrabal

Sandra Luisa Batista

Joan Andreu Bella

Lluís Bellver

Francesc Benítez

Jordi Berbegal

Josep M. Bernabeu

Claire Bobij

Kostadin Bogdanoski

Josep Bracero

Bettina Brandkamp

Merce Brotons

Pablo Cadenas

Javier Cantos

Josep Antón Casado

Andrea Ceruti

J. Carles Chordà

Charles Chordà

Francesc Colomina

Albert Coronado

Charles Courant

Savio de la Corte

Birgit Euler

Juan Pedro Fuentes

Ferran Garcerà

Alejandro Garrido

Ausiàs Garrigós

Juan González Moreno

Ródiica Mónica Harda

Piotr Jeczmyk

Lourdes Kleykens

Magdalena Kostrzewszka

Aleksandar Krapovski

Émilie Langlais

Paula Lavarías

Jing Liu

Kalina Macuta

Sergii Maiboroda

Darío Mariño

Manuel Martínez

Juanjo Mercadal

Aleksandra Miletic

Albert Mora

David Morales

Liviu Morna

Mihai Morna

Salomé Osca

Emili Pascual

Ma Dolors Paya

Enric Pellicer

Raúl Pérez

Cristoforo Pestalozzi

Ionut Podgoreanu

Alexandre Polonski

Sergi Puente

Annick Puig

Ewa Pyrek

Ma José Rielo

Artur Sala

Guillermo Salcedo

Fulgencio Sandoval

Cristian Sandu

Javier Serrano

Oleg Shport

João Paulo Soares

Oksana Solovieva

Barbara Stegemann

Raul Suárez

Tiziana Tagliani

Renata Tanellari

Guillaume Terrail

Franck Tollini

Yana Tsanova

Bernardo Verde

Jorge Vilalta

Matthias Weinmann

Cor

Pablo Assante

Alejandra M. Aguilar

Andrea Antognetti

Francisco Javier Ariza

Walter Sebastián Bartaburu

Pau Bordas

Margarita Buendía

José L. Casanova

Alexandra Codina

Miguel Àngel Curras

Mercedes Darder

Dimitar Darlev

Gabriel Antonio Diap

Leonardo Martín Domínguez

Alberto Espinosa

Mariel Fontes

Jordi Galán

María Genís

Stefano Gentili

Elisabeth Gillming

Ignasi Gomar

Oihane González de Vinaspre

Olatz Gorrotxategi

Lucas Gropo

Gema Hernández

M. Carmen Jiménez

Sung Min Kang

Glòria López

Raquel Lucena

Elizabeth Maldonado

Aina Martín

Xavier Martínez

M. Àngels Padró

Plamen G. Papazikov

Eun Kyung Park

Natalia Perelló

Marta Polo

Joan Prados

Domingo Ramos

Miquel Rosales

Yúlia Safonova

Sara Sarroca

Olga Szabo

Cristina Tena

Igor Tsenkman

Nauzet Valerón Brito

Alessandro Vandin

Ingrid Venter

Alexandra Zabala

Helena Zaborowska

Guisela Zannerini

LiceuAprèn

Jordina Oriols

Julia Getino

Margarida Olivé

Cristina Prunell

Marta Puigdemerrajols

Gemma Pujol

LiceuApropa

Irene Calvís

DEPT. COMUNICACIÓ

I EDICIONS

Nora Farrés

Prensa

Joana Lladó

Digital

Christian Machío

Marc Sala

Edicions

Sònia Cañas

Arxiu

Marc Gaspà

Producció d'audiovisuals

Clara Bernardo

Santi Gila

Berta Simó

Disseny

Lluís Palomar

DEPT.

ECONOMICOFINANCIER

Ana Serrano

Direcció

Cristina Esteve

Control econòmic

M. Jesús Fèlix

Gemma Rodríguez

Comptabilitat

Núria Ribes

M. Carme Aguilar

M. José García

Jaume Masana

Roser Pausas

Tresoreria i assegurances

Jordi Cabrerero

Compres

M. Isabel Aguilar

Javier Amorós

Eva Grijalba

Anna Zurdo

[Tornar a l'índex](#)**DEPT. DE MÀRQUETING I COMERCIAL****Mireia Martínez****Màrqueting**Eva Bautista
Montse Cardona
Teresa Lleal
Agnès Pérez
Judith Ruiz**Business Intelligence**

Jesús García

Abonaments i localitatsMarisa Calvo Fernández
Aroa Lebron
Marian Márquez Gracia
Adrià Peraire
Sonia Puig-Gròs
Marta Ribas
Gemma Sánchez**Líceu OPERA+**

Silvia Giró

DEPT. DE RRII, MECENATGE I ESDEVENIMENTS**Helena Roca****Patrocini i Mecenatge**Laia Ibarz
Paula Gómez
Sandra Oliva
Sandra Modrego
Mireia Ventura**Esdeveniments**Isabel Ramón
Marcos Romero
Paulina Soucheiron**Relacions Públiques**Núria Rodríguez
Pol Avinyó
Laura Prat
Mireia Salanqueda**Atenció a l'espectador**Javier Amorós
Héctor Balderas
Pau Cabanillas
Marian Casals
Carla Casellas
Roger Castells
Dídac Cobos
Aitana Contreras
Noel Colon
Alba Contreras
Pol Correa
Julia Cortina
Eloi Duran
Duna Esteve
Elia Figueras
Oriol Fontanals
Talita Gabarre
Elisa Gutiérrez
Oriol Janué
Célia Jacquet
Nekane Larrea
Candela Mansilla
Mariona Martín
Pol MartínMartina Mesado
Julia Morales
Marta Niell
Xavier Pérez
Marc Roucaud
Joana Roy
Anna Rueda
Berta Sagrera
Lara Sánchez
Jana Saumell
Marc Sevilla
Victor Soto
Mar Torrents
Carlos Torres
Raquel Torres
Laia Valls
Martina Vera
Francisco Zambrano**DEPT. DE RECURSOS****HUMANS****I SERVEIS GENERALS****Jordi Tarragó****Administració de personal**Jordi Aymar
Marina Mata
Mercè Siles
Marina Arnal**Formació i seguretat****i salut laboral**

Rosa Barreda

RecepcióCristina Ferraz
Christiane López**Seguretat**

Ferran Torres

InformàticaRaquel Boza
Pilar Foixench
Sara Martín
Xavier Massotti
Nicolás Pérez
Instal·lacions i manteniment
Susana Expósito
Helena Ferré
Domingo García
Isaac Martín**DEPT. TÈCNIC****Xavier Sagrera****Oficina tècnica**Marc Comas
Guillermo Fabra
Paula Miranda
Natalia Paradela
Eduard Torrents**Coordinació escènica**María de Frutos
Miguel Ángel García
Txema Orriols**Administració de personal**Cristina Viñas
Judith Villalmanzo**Logística i transport**Eloi Batalla
Lluís Suárez**Maquinària**Albert Anguera
Ricard Anguera
Joan A. Antich
Natalia Barot
Pere Bonany
Arnau Burgada
Raúl Cabello
Maravillas Chenoll
Ricard Delgado
Sebastià Escutia
Emili Fontanals
Jordi Fuentes
Pablo Gómez
Norbert Gulya
Albert Julvé
Ramon Llinas
Eduard López
Gonzalo Leonardo López
Francesc X. López
Begoña Marcos
Aduino J. Martínez
Roger Martínez
Eduard Melich
Bautista V. Molina
Albert Peña
Esteban Quifer
Esther Obrador
Carlos Rojo
José Rubio
Bernat Salva
Tito Sánchez
Jordi Segarra
Marc Tomàs
Maria Torres
Luminotècnica
Susana Abella
Juan Boné
Sergi Escoda
Oriol Franquesa
Jordi Gallues
J. Pere Gil
Anna Junquera
Joaquim Macià
Antoni Magrina
Vicente Miguel
Enric Miquel
Alfonso Ochoa
Carles A. Pascua
Robert Pinies
José C. Pita
Ferran Pratdesaba
Artur Sampere
Josué Sampere
Tècnica d'audiovisuals
Jordi Amate
Antoni Arrufat
Albert Ballbé
Guillem Guimerà
Gerard Mora
Amadeo Pabó
Josep Sala
Antoni Ujeda
Angel Vilchez
Attrezzo
Marta Soteras
Anna PeyJavier Andrés
Stefano Armani
José Luis Encinas
Emma García
Miguel Guillén
Antoni Lebrón
Ana Pérez
Andrea Poulastrou
Lluís Rabassa
Jaume Roig
Regidoria
Albert Estany
Immaculada Faura
Juan Antonio Romero
Jordi Soler
Sastreria
Amaranta Albornoz
Rui Alves
Nadia Balada
María del Mar Cañavate
Esther Chércoles
Sheila Escudero
Rafael Espada
David Farré
Claudia Fascio
Carme González
Esther Linuesa
María Norbelly Londoño
Jaime Martínez
Patricia Miranda
Elisabeth Nicolau
Imma Porta
Teresa Revenga
Blanca Rodríguez
Dolors Rodríguez
Gloria Royo
Javier Sanz
Joan Sanz
Montserrat Vergara
Patrícia Viguier
José Francisco Ybarra
Caracterització
Susana Ben Hassan
Monica Núñez
Liliana Pereña
Miriam Pintado
Núria Valero

[Tornar a l'índex](#)

Direcció

Nora Farrés

Coordinació

Sònia Cañas, Marc Gaspà

Col·laboradors en aquest programa

Jaume Radigales

Disseny original

Bakoom Studio

Disseny

Minimilks

Fotografia

Christian Machío, David Ruano

Copyright 2025:

Gran Teatre del Liceu sobre tots els articles d'aquest programa i fotografies pròpies

Informació sobre publicitat i Programa de Patrocini i mecenatge

liceubarcelona.cat / mecenes@liceubarcelona.cat / 93 485 86 31

Comentaris i suggeriments

edicions@liceubarcelona.cat

La Fundació del Gran Teatre del Liceu és membre de

El Gran Teatre del Liceu ha obtingut les certificacions

EMAS (Eco Management and Audit Scheme)

ISO 14001 (Sistema de gestió ambiental)

ISO 50001 (Sistema de gestió energètica)

Distintiu de garantia de qualitat ambiental

GA-2016/0235

GE-2016/0036

Gran Teatre del Liceu